



תת"ע 8698/08/14 - מדינת ישראל נגד לשקר עדי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 8698-08-14 מדינת ישראל נ' לשקר
תיק חיצוני: 51200771296

בפני	כבוד השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	לשקר עדי

הכרעת דין

בהתאם לפסק דין של כב' השו' רג'ניאני מיום 25/5/16 בתיק עפ"ת 50564-02-16 להלן הכרעת הדין:

האישום

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו ביום 16.08.2014 בשעה 04:13 ברח' הירקונים 37 פתח תקווה נהגה ברכב בהיותה שיכורה בכך שסירבה לתת דגימה של אוויר נשוף לפי דרישת שוטר עבירה בניגוד לסע' 62(3) לפקודת התעבורה בקשר עם סע' 64 ד(א) ו- 64ב' לפקודת התעבורה.

הכפירה

בדין שהתקיים ביום 02/09/14 בפני כב' השופט צימרמן כפרה הנאשמת באמצעות בא כוחה והתיק הועבר לשמיעת הוכחות בפניי, להלן הכפירה:

"הנאשמת כופרת באשמה. הבדיקה נערכה בתנאים של 95% לחות, הנאשמת חזרה ונשפה נשיפות רציניות וראויות פעם אחר פעם. המכשיר הוא זה שכשל ולא הנאשמת. הנאשמת ביקשה לחילופין שיערכו לה בדיקת דם והשוטרים סירבו. ההליך פסול משום שלא מסרו לנאשמת זכרון דברים המתעד את הבדיקה. הנאשמת חזרה אל המשטרה וביקשה את הדו"ח ונאמר לה שהיא לא זכאית לקבלו ורק עו"ד שלה יכול לקבלו בבוא העת. הנאשמת פנתה למשטרה עם עדי ראיה ודרשה שיגבו מהם עדות, במיוחד אחד שעמד לעזוב את הארץ והמשטרה סירבה ואמרו שעדים שומעים רק בבית משפט. הנאשמת לא הייתה שיכורה".

פרשת התביעה :

מטעם התביעה העידו לפי הסדר



ע"ת/1 חנוך מנחם - ערך הזמנה לדין וכתב אישום ת/1, דו"ח פעולה ממוחשב ת/2, דו"ח עיכוב ת/3, דו"ח פעולה באכיפה נהיגה בשכרות ת/4, מזכר ת/5, טופס ידוע חשוד בדבר זכויותיו בטרם חקירה, הודעת חשוד ת/6 והודעת נאשם על פי פסק דין ארביב ת/7.

העד זוכר את פניה של הנאשמת אולם את המקרה זוכר על פי הדוחות שערך (הכוונה לכיתוב בכתב ידו).

לגבי ת/7 - הבהיר כי אופן עבודתו השוטפת הוא לעדכן את החשודה שכל מה שנעשה לה ומה שכתוב בהמשך היא אמורה לחתום שהבינה הכל. (עמ' 10 ש' 20-24).

זה המקום לציין כי בעמ' 6 ש' 1-6 לא אפשרתי את השאלה כי לאור תשובות העד היה

בה כדי להטעות את העד.

העד העיד כי את ת/4 הוא רשם שלוש, ארבע דקות לאחר שהנאשמת נעצרה והודיע לה על כך שהיא מעוכבת (עמ' 12 ש' 1-5) ועל כן הוא זוכר את תגובתה בשיחה הראשונית (עמ' 12 ש' 11-13), בהמשך הסביר כי הנאשמת לא מסרה לו סוג משקה שהיא שתתה, האם נטלה תרופות לפני הנסיעה ותשובתה לשאלה כמה היא שתתה נרשמה בטעות במקום "מתי היא שתתה".

בנוגע להתנהגותה הפרועה של הנאשמת לדעתו התבטאה לאורך כל הטיפול כפי שנרשם בשורה 2 מהסוף בת/2.

בנוגע לבדיקת המאפיינים, היא בוצעה בשעה 04:30 (ת/2 ות/4) למעלה מרבע שעה לאחר העצירה, הוא ציין באיזה תנאים הוא ערך את הבדיקה, אולם לא כתב על איזה משטח (עמ' 14 ש' 25-32).

דו"ח הפעולה ת/2 נכתב לאחר כל האירועים בסוף (עמ' 13 ש' 18-20 וש' 26), הוא עיכב את הנאשמת בשעה 04:15 (עמ' 16 ש' 16-17), הנאשמת נחקרה בשעה 06:20 ושחררה בשעה 06:40 (עמ' 14 ש' 11), דו"ח עיכוב נערך בשעה 06:05 (עמ' 16 ש' 18-19).

העד אישר כי הנאשמת נעצרה בפתח תקווה ובדיקת הינשוף נערכה בכפר סבא (עמ' 17 ש' 4-7) והוא החליט לא למלא תחקור חשוד כי הוא לקח ממנה עדות תחת אזהרה (עמ' 17 ש' 19-21).

הנאשמת נבדקה בנשיפון 5 פעמים עד שהגיעה לתוצאה (עמ' 15 ש' 1-2) והסביר לה כי היא יכולה לסרב לבדיקת נשיפון (עמ' 15 ש' 21-27).

עוד מסרה הנאשמת כי היא שתתה בשעה 23:30 וחתמה על כך (עמ' 17 ש' 27-31), ביקשה שייקחו אותה לבדיקת דם לאחר הסירוב בדרך לפתח תקווה (עמ' 18 ש' 1-4) והוא סירב בטענה כי הוא לא חייב לקחת אותה כאשר יש ינשוף (עמ' 18 ש' 9-11).

הוא כתב כי הנאשמת הכשילה את הבדיקה על סמך מה שאמר וכתב מפעיל הינשוף (עמ' 18 ש' 19-31).

מסר לנאשמת את ת/7, ת/1 ועוד מסמכים, זימון לקצין לשימוע (נ/1, נ/2).



ע"ת/2 רן גובזה - מפעיל ינשוף, באמצעותו הוגשו מסמכים שערך ועשה שימוש בהם: דין וחשבון ת/8, זכ"ד ת/9, פלטי בדיקת ינשוף ת/10, בדיקת עצמית ובדיקת כיול בתחילת המשמרת ת/11, בדיקה עצמית ובדיקת כיול בסוף המשמרת ת/12, העתק יומן הפעלה ת/13, תעודת בלון ת/14.

לא זוכר את המקרה, סיפר כי ביצע את הבדיקה בכניסה לכפר סבא לפני המנהרה.

בנשיפה הראשונה היא נתנה 1.4 ובשניה 0.9.

העד הסביר כי הנאשמת הכשילה את הבדיקה בכך שהיא לא נתנה מספיק נשיפה (עמ' 31 ש' 27-30), הפסיקה את הבדיקה, עזבה לעמדת הבדיקה ועשתה טלפונים (עמ' 32 ש' 11-16)

ע"ת/3 רמה גלצר - מתנדבת, ערכה זכ"ד ת/15. היתה במקום ועבדה עם השוטר חנוך מנחם (ע"ת/1), הייתה הנהגת והמאבטחת שלו ולא הייתה מעורבת בעבודתו. היא רשמה מה שהיא ראתה.

סיפרה כי אחרי הנשיפון לקחו את הנאשמת לכפר סבא ושהיא לא סירבה לבדיקה אלא הכשילה אותה וסברה לה מהות הסירוב כפי שאמרו השוטרים אם כי לא זוכרת מי אמר לה (עמ' 37 ש' 26).

ע"ת/4 הרצל כהן - עובד טכני ממעבדת מכשור אכיפה בקריית גת.

אומר מיד שב"כ הנאשם התנגד לעדותו, כך שלא היה מקום, אולם לא היה מקום להתנגדות שכן הוא מופיע ברשימת עדי התביעה.

באמצעותו צורף תע"צ ת/3, טופס ביקורת תקופתית ת/17, כרטיס מכשיר ת/18, תעודת בלון יחידה במעבדה ת/19, תעודת בלון יחידה בעת ביצוע העבירה ת/20, תעודת בלון מעבדה ת/21.

בטרם הגשת המסמכים הנ"ל מסר ב"כ הנאשמת כי את התנגדותו להגשת המסמכים יגיד אח"כ (עמ' 40 ש' 13).

העד הסביר שהוא מבצע ביקורת שגרה למכשיר וגם מבצע פעולת כיול במעבדה מוסמכת, הסביר לגבי הסמכה למעבדה ולעצמו מהרשות הלאומית להסמכת מעבדות (עמ' 42 ש' 1-4), ולמיטב ידיעתו רק מעבדת הכיול קיבלה הסמכה והמעבדה לביקורת שגרה מאושרת על ידי גורמי משטרה ומכשירי המדידה ואחרים שנמצאים בה עוברים בדיקת כיול ומאושרים על ידי המכון הישראלי לתקנים. עוד הסביר כי אינו מוסמך להפעיל ינשוף ובמהלך חקירתו צורפו בהסכמה נ/3 ונ/4.

העד בעדותו הפנה את ב"כ הנאשמת לגורמים הנכונים כי הוא לא יודע מי קיבל אישור או לא וכי המומחים יתנו תשובות יותר טובות (עמ' 46 ש' 14).

עד מסר את אופן ביצוע בדיקת השגרה (עמ' 51 ש' 22-29), סביר את אופן רישום השדרוגים של המכשיר (עמ' 53 ש' 23-29 ועמ' 54 ש' 1-3 וש' 7-11) ונשאל אף על הדברים שאינם רלבנטיים לבדיקת תקינות המכשיר נשוא התיק, אלא לגבי רכישה ואופן הגעת מכלי הגז, הרצאות שהעד מעביר.



בנוגע לבדיקת לחות - העד הפנה לנוהל וציין שאת הביקורת הוא מבצע לפי הנוהל (עמ' 55 ש' 14-16).

פרשת הגנה

הנאשמת בחרה להעיד וסיפרה כי יצאה מהעבודה, שוטר סימן לה לעצור ולעשות נשיפון, עשתה חמש פעמים ולא הצלחה. היא מעשנת כבדה. השוטר אמר לה כי היא מכשילה את הבדיקה והיא ביקשה בדיקת דם בבית חולים בלינסון שהיה במרחק קצר מהמקום. לקחו אותה לצומת באזור כפר סבא שכנראה עשו שם בדיקות ינשוף, וכל הדרך היא ביקשה בדיקת דם. כשהמתינה לבדיקה התקשרה לעורך דין והסבירה לה את המצב. הוא ייעץ לה לעצור את הבדיקה (עמ' 59 ש' 10). עד לבדיקת המאפיינים עשתה את הבדיקה שלוש פעמים ואמרו לה שהיא לא מצליחה והיא מסרבת. לאחר בדיקת המאפיינים נשפה שוב כעשר פעמים ואמרו לה שאין תוצאה, והיא ראתה את הפלט. לאחר הבדיקות חזרה לפתח תקווה, שוחררה בסביבות השעה 08:00. היא הביאה לעו"ד קולקר את המסמכים והיה חסר לה דוח בדיקת ינשוף (עמ' 59 ש' 30-32) שהיא לא קיבלה.

הנאשמת הגישה תמונות שצילמה בעת האירוע (נ/5, נ/6 ונ/7) כדי שיהיה לה תיעוד שהיא הייתה במקום והסכימה לתת את הבדיקה.

במהלך עדותה מסרה הנאשמת כי היא חזרה מצו'פלין ושהיא שתתה שניים סודה.

למען הסדר הטוב, אציין כי הנאשמת וב"כ הנאשמת לא התייצבו להמשך דיון, הנאשמת נשפטה בהעדר, הוגש ערעור, ועל פי פסק דינה של כב' השופטת רג'יניאנ והוחזר התיק למתן הכרעת דין כפי שציינתי לעיל.

דין והכרעה

אין מחלוקת לגבי הזמן, המקום והנהיגה.

בדיקת נשיפון

אין מחלוקת כי הנאשמת התבקשה לבצע בדיקת נשיפון ונשפה 5 פעמים.

בת/2 ציין עת/1 כי רק בפעם החמישית הוציאה אוויר לתוך הפיה והתוצאה הייתה כי "נכשל", כלומר שקיימת אינדיקציה לשכרות.

לא מצאתי רלוונטיות לטענות ב"כ הנאשמת בנוגע לבדיקת נשיפון הרי סירוב לבצע בדיקת נשיפון לא מהווה עבירה על פי החוק מה גם שעל פי ת/2 בבדיקת חמישית הייתה תוצאה.

כמו כן ציין ע"ת/1 כי בשעה 04:15 הודיע לנאשמת כי אסור לה לאכול, לשתות, להקיא ולעשן ושרוצה לקחת אותה לכפר סבא לבדיקת ינשוף, תוך שהוא מסביר לה שהיא לא חייבת לעשות את הבדיקה אבל אם תסרב לה רואים אותה כמי שעברה עבירה של נהיגה בשכרות והעונשים הצפויים לה. הנאשמת הסכימה וחתמה על כך.



ע"ת/1 ביצע לה בדיקת מאפיינים בשעה 04:30 והעביר אותה בשעה 04:36 לע"ת/2 לבדיקת ינשוף.

לאחר סיום נסעו לתחנה לרשום הזמנה לדין כי ע"ת/2 מסר לו כי היא הכשילה בכוונה את הבדיקה.

בת/4 ציין ע"ת/1 שמפי הנאשמת נדף ריח אלכוהול קל, הופעתה מסודרת והתנהגותה פרועה.

בדיקת מאפיינים

בנוגע לבדיקת מאפיינים נרשם בסע' 7 בת/4 כי הנאשמת התנדנדה במבחן עמידה, במבחן הליכה על הקו לא הצמידה עקב לאגודל וטעתה בספירת הצעדים וביצעה בהצלחה את מבחן הבאת אצבע לאף. התרשמות ע"ת/1 כי הנאשמת נראית תחת השפעת אלכוהול בינונית. הנאשמת חתמה על ת/7 - הודעה לנאשם בהתאם להחלטת בית משפט העליון ברע"פ 3807/11.

הנאשמת עצמה אינה שוללת כי התנדנדה טיפה מאחר וסובלת מבעיית שיווי משקל (עמ' 59 ש' 16-18 ועמ' 60 ש' 30-32) עקב פגיעה בראש כתוצאה מתאונת דרכים בשנת 96 אולם לא צירפה מסמכים המעידים על כך.

הנאשמת אף אישרה כי הלכה יחפה.

הנתונים הנ"ל תומכים ברישומים בת/2 ות/4 ויש בכך כדי לחזק את גרסת ע"ת/1.

דרישה להבדק והסבר על משמעות הסירוב

מעיון בסע' 8 ת/4 עולה כי הנאשמת חתמה על הסכמה לבצע בדיקת נשיפה וההסבר לסירוב.

למעט כפירה בעבירה, הנאשמת לא מעלה טענה שלא הסבירו לה משמעות הסירוב, נהפוך הוא, אישרה בחקירתה בפניי כי הסבירו לה שאם לא נושפת הדבר מהווה סירוב (עמ' 61 ש' 22) ואמרו לה כי בגלל שאין תוצאות היא מכשילה בכוונה ויש בכך כדי לחזק את גרסת התביעה בעניין הסבר על משמעות הסירוב.

על כן, הנני קובעת כי הוסברה לנאשמת משמעות הסירוב.

סירוב-הכשלה

אין חולקין כי הנאשמת נתנה נשיפות במכשיר הינשוף אלא שלטענת המאשימה היא הכשילה את הבדיקה ובכך הסירוב.

מעיון בפלטי בדיקות הנאשמת ת/10 עולה כי תוצאות הנשיפות היו "נפח נשיפה לא מספיק".

על פי החומר שהוגש באמצעות ע"ת/2 לנאשמת בוצעה בדיקת ינשוף ע"י מפעיל מוסמך (ת/22) עם ציון מספר הבדיקה 2052 מכשיר ינשוף מספר ARXJ-0042, ונרשם כי לא ניתן להשלים את הבדיקה מהסיבה "נשיפה לא מספיק". המסמך חתום על ידי המפעיל ועל יד הרובריקה "חתימת הנבדק לאישור קבלת העתק דין וחשבון זה" נרשם "מסרבת לחתום" ובכך הוכיחה התביעה כי אכן נמסר לנאשמת דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף.



בת/1 רשם המפעיל כי הסביר לנאשמת איך לבצע את הבדיקה והדגים לה פעמיים איך לבצע, אך היא נתנה 5 פעמים, ובשלב מסוים הפסיקה לשתף פעולה והכשילה את הבדיקה בכך שלא נתנה מספיק נשיפות.

לעניין הכשלת הבדיקה והחשבתה כסירוב :

דברי כב' השופטת ע. ארבל בימ"ש עליון, בש"פ 6812/07 **לירן ברק כהן נ. מ"י**:

"העובדה כי העורר נשף כמות שאינה מספקת למכשיר "הינשוף", שבעטיה לא סיפק המכשיר תוצאות, נתפסת לכאורה כסירובו של העורר להיבדק".

דברי כב' השופט טננבאום בת"ת (י-ם) 9186/08 **מ"י נ' בוטה**:

"סירוב אינו חייב להיות מפורש במילים דווקא, והתנהגות מתחמקת, יכולה להוות סירוב לצורך החזקה על פי הסעיף. זאת אפילו אם הנהג איננו אומר בשום שלב כי מסרב הוא להיבדק. ואפילו במקרים בהם אומר הוא כי מסכים הוא להיבדק, אך בפועל מתחמק ומכשיל כל אפשרות לבדיקה.

בפס"ד ת"ת 9186-08 **מ"י נ' בוטה** אף נקבע:

"בדיקת הנשיפה היא בדיקה פשוטה ביותר, במהלכה מתבקש הנבדק לנשוף כמות מסוימת של אוויר מריאותיו אל תוך פיית מכשיר הינשוף, והמכשיר מודד את ערכי האלכוהול באוויר הנשוף. מאחר ומדובר בבדיקה כה פשוטה לביצוע, כישלון הבדיקה נזקף לחובתו של הנבדק. ובמילים אחרות, בהעדר סיבות שיש בהן כדי להסביר את הכישלון בבדיקה (בדרך כלל סיבות רפואיות), חזקה כי ביקש הנבדק להכשיל את הבדיקה."

בב"ש 2136/08 (מחוזי חיפה) איליה וולר נ' מ.י. נפסק ע"י כבוד השופט יצחק כהן כי הואיל ובדיקת הנשיפה הינה בדיקה פשוטה הרי שמי שמבצע את הבדיקה בתום לב, לא יכשל בה. בית המשפט אף קבע כי הכישלון יוצר חזקה כי הנבדק ביקש להכשיל את הבדיקה, חזקה הניתנת לסתירה על ידי הנבדק :

"בדיקת הנשיפה היא בדיקה פשוטה, ותחילה מוסבר לנהג מה עליו לבצע. במהלך הבדיקה מתבקש הנהג לנשוף כמות מסוימת של אוויר מריאותיו אל תוך פיית המכשיר, והמכשיר מודד את ערכי האלכוהול באוויר הנשוף. כיוון שהבדיקה היא כה פשוטה, לא צפוי שמי שמבצע אותה בתום לב יכשל בה. אם הבדיקה נכשלה, יש איפוא לחפש את הסיבות לכישלונה, ואלה תהיינה בדרך כלל סיבות רפואיות, המונעות מהנבדק לנשוף את כמות האוויר הדרושה לבדיקה.

כיוון שמדובר בבדיקה פשוטה ביותר, ובהנחה שהוסבר לנהג מה עליו לעשות בבדיקה, הרי שבהעדר סיבות המסבירות את כישלון הבדיקה, כישלון הבדיקה מדבר לחובתו של הנהג. מוכן אני אף להעז ולומר, שעל רקע פשטות הבדיקה, בהעדר סיבות המסבירות את כישלון הבדיקה, נוצרת חזקה, לפיה, לכאורה, הנבדק ביקש להכשיל את הבדיקה או לא היה מסוגל לבצעה בשל היותו שיכור. כמובן, שבמסגרת הבאת הראיות בתיק העיקרי, יוכל המשיב לסתור חזקה זו, ולהראות, כי כישלון הבדיקה אינו נובע מהכשלתה המכוונת על ידו."



מהנתונים שהובאו בפני עולה כי הנשיפות שנתנה הנאשמת לא היו מספיקות, הסברה של הנאשמת על כך היה (בעמ' 62 ש' 19-21):

"אני לקחתי כמה אוויר שיכולתי ונשפתי את כולו החוצה עד הסוף . אני מעשנת כבדה. אני מעשנת בערך מגיל 13 ברצף."

תשובתה הנ"ל אינה מתיישבת ואף סותרת את אשר מסרה בחקירתה הראשית (עמ' 58 ש' 17-19).

ש. כמה פעמים כבר נבדקת בינשוף?

ת. אינספור. לא סיפרתי. אני תמיד חוזרת לפנות בוקר והרבה פעמיים יש שם משטרה ואף פעם אין לי בעיה."

בהקשר זה מסרה הנאשמת בעמ' 62 ש' 23-25:

"לפעמים זה כן הצליח לפעמים לא. היו בקריירה שלי פעמים שנבדקתי ולא הצלחתי אבל שוטרים ראו שאני בסדר ולא התנהגו כמו השוטר חנוך ואמרו לי להמשיך לנסוע שהכל בסדר".

מכאן עולה כי הנאשמת אכן מסוגלת לתת נשיפה מספיקה ושהיותה מעשנת כבדה לא היווה מכשול למתן נשיפה תקינה, מה גם שהיא לא הביאה כל הוכחה על כך כגון מסמך רפואי המעיד על בעיה במתן נשיפה.

מכל הנימוקים הנ"ל הנני קובעת עובדתית כי הנאשמת הכשילה את הבדיקה.

בדיקת דם:

אין חולקין כי הנאשמת ביקשה שייקחו אותה לבדיקת דם.

ברע"פ 8624-11 עזרא אליסי נ' מ"י מיום 11.12.11 - בימ"ש העליון, קבע כב' השופט רובינשטיין:

"הרשות לדרוש בדיקת נשיפה עומדת לבדה ללא קשר לסוגים אחרים של בדיקות, כגון בדיקת דם. אם מעוניין שוטר לדרוש בדיקה מסוג אחר כגון בדיקת דם או שתן בידו לעשות לפי סעיף 64ב(ב), וכך גם בדיקת רוק (לפי סעיף 64ב(א2)). הרשות לדרוש בדיקת נשיפון לעצמה והרשות לדרוש בדיקה אחרת עצמה. השוטר רשאי לבחור בבדיקה, ואינו כפוף אלא לתנאים ולמגבלות שבסעיפים עצמם ובוודאי לא לסוג הבדוקה שמעוניין בה הנבדק."

ובהמשך:

"הסמכות לבחור את סוג הבדיקה נתונה איפוא לשוטר בכפוף לתנאים שבהסדרים השונים, כגון "חשד סביר". בחירתו של שוטר היא חלק משיקול דעתו המקצועית בהתאם לנסיבות."

לאור הנתונים שהובאו בפני השוטר לא היה חייב לקחת את הנאשמת לבדיקת דם ויש לדחות את הטענה.

לחות:



בכפירה מסר ב"כ הנאשמת כי הבדיקה נערכה בתנאים של 95% . דין הטענה להידחות על הסף. ראשית, ההגנה לא הביאה כל הוכחה על רמת הלחות בעת הבדיקה.

שנית, בעפ"ת 25457-04-10 בית משפט מחוזי התייחס ואישר את קביעתו של בית משפט קמא כי לסטייה בשיעור הלחות באוויר יש - אם בכלל - השפעה שולית וכי ככל שקיימת השפעה שכזו יתריע המכשיר על כך ויודיע על תקלה בשל כניסת מים למיכל. מפנה בעניין זה לסע' 59 וסע' 60 לפסק דין הנ"ל).

מאותם נימוקים שאני מאמצת הנני דוחה את הטענה.

תקינות המכשיר

חזקת האמינות של מכשיר הינשוף נקבעה ע"י בית המשפט המחוזי בעפ"ת 25457-04-10, מ.י. נ' עוזרי שם נקבע:

"בית משפט קמא במושב תלתא- ידיו רב לו בכגון דא- שקד על מלאכתו לעשותה בנחישות, במקצועיות, במסירות. תמימי דעים אנו עם בית משפט קמא בקביעתו הבסיסית על חזקת האמינות של הינשוף; המכשיר מבצע מלאכתו כהלכה ובאופן מדויק במרבית המוחלטת של המקרים (עמוד 117 לפסק הדין)..."

ברם, כמו בית המשפט קמא, גם דעתנו-שלנו נחה בסופו של דבר לגבי חוקיות הבדיקות שמבצע הינשוף ולגבי מהימנותן. ודוק: כשל מקומי, טעות בתפעול או בתחזוקה, הם מן הדברים הבלתי נמנעים. אך הם טעוניהם הוכחה פרטנית ממוקדת באופן מותאם לנסיבות כל עניין ועניין. כיוצא בזה, בעל גולגולת דקה מן הדקה, אדם חולה או בעל מאפיינים חריגים ויחודיים, יוכל תמיד לטעון ולנסות להוכיח כי מתקיימות בעניינו הנסיבות החריגות. אך בהיבט הכולל, לפי טיבו של המכשיר ובהתאם לתורת הפעלתו ותחזוקתו, המכשיר אמין, חוקי וראוי לשמש אכיפה בפלילים בתחום שאליו נועד..."

במקרה אשר בפנינו העיד טכנאי מעבדת מחשוב וצרף מסמכים המעידים על כך שהמכשיר עבר ביקורת תקופתית ביום 01.05.2014 ונמצא תקין. צורפו אף בלוני יחידה בעת ביצוע העבירה ובמעבדה. כמו כן, המפעיל ערך בדיקה עצמית וכיול לפני המשמרת ולאחר המשמרת.

שמעתי את עדותו של הרצל כהן באשר למעבדות והשאלות שנשאל על ידי ב"כ הנאשמת, היה על הנאשמת להביא הוכחות על כך שהמעבדות אינן פועלות כדין.

הנתונים הנ"ל מעידים על כך שהמכשיר היה תקין ולא הובאו הוכחות מטעם ההגנה המעידות אחרת.

הנאשמת טוענת כי לא הייתה שיכורה .

הנאשמת מסרה כי חזרה מבר צ'ופלין וכי שתתה קצת אלוהול כפי שנרשם בדו"ח פעולה ת/2 אלא שבפניי טענה שזה היה בצהריים(עמ' 61 ש' 17-18).

בהודעת חשבו ת/6 מסרה הנאשמת שהגיע לצ'ופלין בערך בשעה 23:00 בסביבות 23:30 קיבלה 1/2 "קלצבר" וזה כל מה ששתתה עד שיצאה ו- 2 בקבוקי סודה .



הנאשמת חתומה על ת/6 ולא הביעה כל הסתייגות על כך במסמך.

יתרה מכך, ת/6 משקף את אשר מסרה הנאשמת בחקירה נגדית בפניי ששתתה 2 סודה.

על כן, הנני קובעת כי בהודעת החשוד היא מסרה את מה שנרשם.

לנאשמת טענות נוספות באשר לאי גביית עדות מהמשטרה על ידי עדים על פי דרישתה, במיוחד אחד שעמד לעזוב את הארץ.

גם אם אניח לטובתה של הנאשמת שכך היה, לא הייתה כל מניעה להביא את שאר העדים להעיד במהלך פרשת ההגנה, ולברר אפשרות להביא את העד שעזב את הארץ.

מכל הנימוקים הנ"ל מצאתי כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את ביצוע העבירה, והנני מרשיעה את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

ניתנה היום, ל' סיוון תשע"ו, 06 יולי 2016, בהעדר הצדדים.